

σιλόπαιδα, και μόνον ἐπεθύμει νὰ γεμίση αὐτὴν ἀπὸ εὐσεβεῖς κόρας, και νὰ διορισθῆ ἡγουμένη τῆς ἀδελφότητος· διότι εἶχε βαρυνθῆ τὴν προσδοκίαν και τὸ ἄστατον, και ἀσμένως ἤθελε προσηλωθῆν εἰς ἀμετάβλητόν τινα θέσιν.

Κατὰ τὴν γνώμην τῆς βασιλόπαιδος, ἐξ ὄλων τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἡ γνώσις ἦτον ἡ καλλίστη. Ἐπεθύμει πρῶτον νὰ μάθη ὅλας τὰς ἐπιστήμας, και ἔπειτα νὰ θεμελιώσῃ ἀκαδημίαν τινα σοφῶν γυναικῶν, ἐν ἣ αὐτὴ νὰ προεδρεύῃ ὥστε, μετὰ τῶν γηραλέων συνδιαλεγομένη, και τὰς νέας ἀνατρέφουσα, νὰ διανέμῃ τὸν καιρὸν τῆς μεταξὺ τῆς ἀποκτήσεως και τῆς μεταδόσεως τῆς σοφίας, και οὕτω νὰ προετοιμάσῃ διὰ τὴν ἐπερχομένην γενεάν τύπους συνέσεως και παραδείγματα εὐσεβείας.

Ὁ βασιλόπαις ἐπεθύμει μικρόν τι βασιλεῖον, ἐν

ὃ νὰ δικάζῃ αὐτοπροσώπως, και νὰ βλέπῃ ὅλα τὰ μέρη τῆς κυβερνήσεως ἰδίους ὀφθαλμοῖς· ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἠδύνατο νὰ προσδιορίσῃ τὰ ὅρια τῆς βασιλείας του, και πάντοτε προσέθετεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπάρχων του.

Ὁ δὲ Ἴμλακος και ὁ ἀστρονόμος ἦσαν εὐχαριστημένοι νὰ κατασύρονται ἐπὶ τοῦ ρύακος τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ διευθύνωσι τὸν δρόμον αὐτῶν εἰς ἰδιαιτέρον τινα λιμένα.

Ἐκ τῶν εὐχῶν τούτων καλῶς ἐγνώριζον ὅτι οὐδεμία ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῆ. Διαβουλευθέντες δὲ ὀλίγον τι περὶ τοῦ πρακτέου, ἀπεφάσισαν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν Ἀβυσσινίαν μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς πλημμύρας.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΡΑΣΣΕΛΑ.

Οἱ ΘΑΜΝΪΤΑΙ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΑΦΡΙΚΗΣ.

Θαμνίτης.

Εἰς τοὺς δύο προηγουμένους ἀριθμοὺς τῆς Ἀποθήκης περιεγράψαμεν φυλάς τινὰς τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, καταχωρήσαντες και εἰκόνας ἀτόμων πρὸς διασάφισιν· προσθέτομεν ἤδη ὀλίγα τινὰ περὶ ἄλλης φυλῆς, ἣτις φέρει τὸνομα Θαμνίται (Bushmen)

Οἱ Θαμνίται εἶναι λείψανα Ὀπτεντοτικῶν φυλῶν περιπλανῶνται δὲ κατὰ συμμορίας, αἵτινες διῆγόν ποτε ποιμνικῶς, ἀλλ' ἔγειναν πάλιν κυνηγοί, ληστευθέντες τῶν ποιμνίων και ἀγελῶν των ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊῶν ἀποίκων, και ἀναγκασθέντες νὰ καταφύγωσιν εἰς μακρινὰς περιοχὰς

Θαμνίτις.

δι' ἀσφάλειαν. Νῦν δὲ εἶναι πάντῃ ἄμιοροι ποιμνίων, ζῶντες περίφοβοι εἰς ἀπροσίτους βράχους, και πολλακίς μετοικούντες, διὰ νὰ μὴν ἀνακαλυφθῶσιν οἱ τόποι τῆς διατριβῆς των. Ὅπῃ, ἐσκαμμένη εἰς τὴν γῆν, και σκεπασμένη μὲ ψάθαν ἐστημένην ἐπὶ δύο ξύλων, συναστᾶ τὴν κατοικίαν των. Αἱ συνοδίαι, αἱ περιπλανώμεναι οὕτως ἐπὶ ἀπεράντων ἐκτάσεων, εἶναι ἄσχετοι πρὸς ἀλλήλας· οὔτε ἡ καταδυναστεία δὲν ἦνωσεν αὐτάς, ἀλλὰ μακρὰ σειρὰ σκληρότητος ἐξηγρώσεν αὐτάς καθ' ὅλου τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ἐρρήθη ὅτι ἔχουσι πρὸς τὸν πολιτι-

σμών ἀποστρεφὴν ἀκαταμάχητον· καὶ ὁμως οἱ σπουδάσαντες τὸν χαρακτήρα τῶν περιστάσεων αὐτοὺς ὡς μὴ ἔλλιπεὺς νοῶς, ὡς τολμηροὺς καὶ ἐμπείρους κνηγούς, ὄχι ἀδιαθέτους πρὸς διδασκαλίαν, εὐμενεῖς, εὐγνώμονας, καὶ πιστούς·

Θαμίτης ὠπλισμένος δι' ἐκστρατείαν.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΜΗΤΡΟΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ.

Συνέχεια καὶ Τέλος. Ἴδε Σελ. 163.

3. ὍΣΟΙ τῶν γονέων ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ συμπάθειαν τῶν τέκνων αὐτῶν, οὐδέποτε πρέπει νὰ διαφιλονεικῶσι πρὸς αὐτά. Σχεδὸν εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ διαφιλονεικῆ τις, καὶ νὰ μὴ ἔχη ἀδικόν τι. Καὶ οἱ σοφώτεροι καὶ οἱ ἐναρετώτεροι, ὅπου ταν μετὰ θερμοῦ ζήλου ἐνασχοληθῶσιν εἰς ἀμφισβήτησιν, πηλαχίαις δυστροποῦσι καὶ χάνουσι τὴν ἑαυτῶν εὐκρίνειαν, διαστρέφουσι καὶ παραμυρφώνουσι τὰς θέσεις καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀντιπάλων τῶν ἀδικώτατα, καὶ ἀγωνίζονται νὰ καταβάλωσι καὶ νὰ καταπατήσωσιν ἀλλήλους κατὰ τὸν πλέον ἀνηλεῆ καὶ τυρανικὸν τρόπον. Τοῦτο συμβαίνει μὲν εἰς παντὸς εἶδους ἀμφισβήτησεις, ἔτι καὶ τὰς θεολογικάς· Ἀλλὰ τ' ἀποτελέσματα εἶναι κατ' ἐξοχὴν ὀλέθρια, ὅπου ταν τὰ μέρη ἦναι διδάσκαλος καὶ

μαθητὴς, ἢ μήτηρ καὶ τέκνον. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὸ ἰσχυρότερον μέρος σπανίως εἶναι ποτε εὐκρινὲς καὶ δίκαιον. Τὰ ἀσθενῶς καὶ ἀτελῶς ἐκφραζόμενα ἐπιχειρήματα τοῦ ἀδυνατωτέρου ἐξ ἡμισείας μόνον ἀκούονται, καὶ ἐξ ἡμισείας θεωροῦνται. Εἰς τὸ μικρὰν ἴσως ἔχον βαρύτητα δὲν ἀποδίδεται εἰμὴ τὸ ἡμισυ τῆς βαρύτητος, ἣτις πραγματικῶς ἀνήκει αὐτῷ. Ὁ ἀσθενέστερος νικᾶται καὶ κατασιγάζεται, μέρος μὲν διὰ τῶν ἐπιχειρημάτων, μέρος δὲ διὰ τῆς ἐξουσίας. Αἰσθάνεται δὲ ὅτι ἠδικήθη, καίτοι ἀνίκανος νὰ δείξῃ διατί·—καὶ τὸ χειρότερον, ἂν δοκιμάσῃ, ὁ ἐναντίος του δὲν ἐπιθυμῆ ν' ἀκούσῃ ἄλλον λόγον περὶ τοῦ προκειμένου, καὶ τελειώνει τὴν συζήτησιν. Πόσον δὲ ἰσχυρῶς συντείνει τοῦτο ἀγὼν εἰς τὴν καταστροφὴν τόσης συμπαθείας, καὶ τὴν ἐμφύτευσιν βαθείας καὶ διαρκοῦς ἀπαλλοτριώσεως, εἶναι περιττὸν καὶ νὰ τὸ εἴπω.

Ἐὰν λοιπὸν περιπέσης ποτὲ εἰς διαφιλονεικίαν πρὸς τὸ τέκνον σου, ἔσο ὁ φίλος καὶ ὁ βοηθός του, καὶ ὄχι ἀπλῶς ὁ ἀνταγωνιστής του. Βοήθει αὐτὴ εἰς τὸ νὰ ἐκφράξῃ ὅσα θέλει νὰ εἴπῃ. Ἐνθάρρυνε αὐτό. Δίδε πλήρη δύναμιν εἰς τὰ ἐπιχειρήματά του, ἀκόμη καὶ ἂν ἦναι ἀσθενῆ ἐπιχειρήματα·—ἴσως πρέπει νὰ εἴπω, ἐξαιρέτως ἂν ἦναι ἀσθενῆ ἐπιχειρήματα. Ἐὰν λέγῃ τι ἐξ ἐριστικῆς, ἢ κενοδόξου, ἢ προπετοῦς διαθέσεως, μὴ σπεῦδε νὰ τὸν ἐπιπλήξῃς. Μὴ σατύριζε μῆτε περιγέλα αὐτό. Ἐννοεῖ ὅσα λέγει ἐπὶ καλοῦ, ἂν ἐπιδέχονται τοιαύτην ἐρμηγείαν. Ἐσο πρόθυμος νὰ βλέπῃς καὶ νὰ ὁμολογῆς πᾶν ὅτι περιέχουσιν οἱ λόγοι του εὐπρόσωπον ἢ εὐλογοφανές, καὶ ἐκφραζέ το ἔτι πληρέστερον καὶ ἰσχυρότερον παρ' ἐκεῖνο. Ἐὰν ἀπαντήσῃς διόλου, ἀπάντησον ἐσκεμμένως καὶ πράως, ἀφοῦ ἀκούσῃς πᾶν ὅτι ἔχει νὰ εἴπῃ, καὶ ἂς γείνωσιν αἱ παρατηρήσεις σου ἐν εἰδῇ ὄχι ἀπαντήσεως εἰς ὅσα εἶπεν, ἀλλὰ γενικῆς διδασκαλίας περὶ τοῦ συζητουμένου.

4. Πρὸς ὀρθὴν διοίκησιν τῶν παιδῶν ἀπαιτεῖται νὰ ἐπιμελῶνται τὰ μέγιστα οἱ γονεῖς νὰ ἦναι πάντοτε, τρόπον τινά, ἐκ μέρους αὐτῶν. Ἀκόμη καὶ ὅπου ταν πταίωσι, καὶ κριθῶσιν ἄξιοι παιδείας, μηδέποτε, εἰ δυνατόν, λάμβανων τὴν θέσιν φίλου καὶ συμβούλου, ὅστις προσπαθεῖ ν' ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς ἐκ τῶν δεινῶν εἰς ἃ περιέπεσον. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις φυλάττου μὴ στοχασθῶσιν ἑαυτοὺς μὲν ἐξ ἑνὸς μέρους, σὲ δὲ ἐκ τοῦ ἄλλου. Ἄς ἴδωσι μᾶλλον ὅτι προσέκρουσαν εἰς τὸν νόμον καὶ τὸ καθῆκον, καὶ ὅτι σὺ μετὰξὺς ὡς εὐνοϊκὴ φίλη, ζητοῦσα νὰ τοὺς συνδιαλλάξῃς. Λέγε εἰς αὐτοὺς, ὄχι, Κακῶς ἐφέρθητε, καὶ αἰσθάνομαι μεγάλην δυσαρέσειαν ἐναντίον σας,—ἀλλὰ, Κακῶς ἐφέρθητε, δυσπρεστέησθε τὸν Θεόν, καὶ ἐξηφανίσατε τὴν εὐδαιμονίαν σας,—ἔλθετε νῦν, θέλω σὰς βοηθῆσαι νὰ ζητήσῃτε συγχώρησιν παρ' αὐτοῦ, καὶ νὰ εὕρητε εἰρήνην πνεύματος. Τοιοῦτοτρόπως ἢ ἐπ'